

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem,
ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

21. Novitatis, admirationis, famae, gloriae aculeis ad virtutem stimulant.
Eorum turpis adulatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

Lib. 1. Dial. Tu ipse, qui Catoniana nobis inlatus superbia & Mi-
advers. Pelag. lonis humeris intumesceis. Hinc Prosper Aquita-
nus istam diabolici affectus qui & primis ho-
minibus inspiratus fuit, propagationem no-
tans; Vt quibus, inquit, non potuerat diabolus
Epist. ad persudare vitiorum amorem, immutaret laudis e pi-
Demetriad. ditatem: & inde novissima instrueretur tentatio unde
f. 366. nocuit prima deceptio. Nimirum Pelagius haud
Ibid. f. 365. secus ac Adam atque Diabolus non dignabatur
daves esse nisi proprijs; tanquam hoc haberet simile
Deo in bonis non suorum ipse sibi fons ipse sibi sit
Epist. 375. copia. Quae superbia inquit, omni peccato nocentior,
omni genere est elationis insansior.

Hunc ergo pestilentissimum Spiritum sicut Pelagiani medullitibus imberant ita in omnes eorum discipulos qui quoquo modo haeredes dogmatum vel patroni sunt, plus minusve transfunditur. Omnium enim eo tendit sive prudentium sive imprudentium sensus, ut vel tantillum sibi quod Dei est vendicando bonorum suorum ipsi sibi sint fons ipsi sibi sint copia. Atque ita in semetipsis quoquo modo non in Domino gloriantur. Quo qui pertractus

A fuerit plausibilium ratiocinationum consequentis sive sciat sive nesciat, sive soli sibi hanc gloriam rapiat, sive cum Deo partiat, vento aliquo Pelagiana peltis afflatus est.

Hunc igitur Pelagiani discipulis suis omniconatu aspirare satagebant. Vna Epistola qua ad Demetriadem Pelagius ex Oriente scripsit instar omnium esse potest. Ibi namque suarum omnium exhortationum exordium esse profertur, humana natura vim, qualitateque monstrare, & quid efficere possit ostendere. Ibi prima spiritualis vitae fundamenta esse tradit, ut vires suas virgo agnoscat: hoc est ut in viribus suis spem omnem bene vivendi collocet non in Deo. Spirituales enim divites, inquit, n. Illis tibi praeferre te conferre poteris. In his ergo vive laudanda es, in his merito carereis praeferenda quae nisi ex te & in te esse non possunt. Quae verba tanquam virulenta & perniciosiora graviter Augustinus reprehendit. Ex hac ergo praecleara exhortationis basi, magna istius Epistolae pars, in celebrandis naturae viribus & extollenda liberi arbitrii integritate decurrit.

Initio Epist.

Epist. 143. ad Iulianam viduam matrem Demet.

Novitatis, admirationis, famae, gloriae aculeis ad virtutem stimulant. Eorum turpis adulatio.

CAPVT XXI.

QVO superbiae pede ut citatius curaret singularitatis, novitatis, admirationis hominum, rumoris, famae, opinionis, & expectationis esse spectaculi totius mundi aculeos subijcit. Novum aliquid, inquit Pelagius, & inusitatum requirit Demetrius praecipuum & singulare quoddam flagitat, non minus conversationem suam quam conversionem cupit esse mirabilem. Et inferius: Multum fama tua odore suspensi homines omnes mirum de te nescio quid audire desiderant. In te nunc puta cunctorum ora, oculosque conversos, & ad spectaculum vitae tuae totum confidisse mundum. Itemque: Mirantur omnes tuam te tacente reverentiam, te loquente prudentiam. Digni Pelagio ad virtutem stimuli: qui ex eo videntur esse nati, quod in appetitu libidinoso terrenarum voluptatum non nisi excessum, ut supra suo loco demonstravimus, culpandum esse decernerent, ex quo fiebat, ut gloriae, honoris, famae, ceterarumque rerum indifferentiam appetitum ac delectationes, cum studio pietatis doctrinae suae principijs securissime jungerent. Itaque cum ista vanissima exhortationis inanitate certabat in Pelagio adulatio, quae sicut ad placendum hominibus non sine vanitate assumitur, ita peltis est ad corrumpebant omnium virtutum integritatem & ad inflandos infirmorum animos praesentissima. Nam cum blanditijs illis infatuati sibi met ipsi placent, mox etiam laudatoribus suis displicere timent; & pietatis potius larvam quam veritatem induentes, omnium virtutum sinceritate fraudantur. Vtrumque ab illa superbia nascitur aegritudine. Quae quidem adulationis turpitudine etiam in Sy-

nodo Palestina Pelagio veluti crimen obiecta fuit: quia viduae cuidam blandiendo scripserat: Inveniat apud te pietas, quae nusquam invenit locum: inveniat ubique peregrina in te sedem iustitia; veritas quam iam nemo cognoscit domestica tibi & amica fiat: & lex Dei quae ab omnibus prope hominibus contemnitur a te sola honoretur. Et iterum ad ipsam: O te felicem & beatam, si iustitia quae in caelo tantum esse credenda est apud te solum invenitur in terris! Perstringit hanc fecditatem graviter Divus Hieronymus: Docere est hoc, inquit, an occidere? levare de terra, an praecipitare de caelo? Id muliercula tribuere quod Angeli non audent usurpare? Et laudis istius cum Pelagiano dogmate contrarietatem notans: Si autem, inquit, pietas, veritas, atque iustitia non inveniuntur in terris nisi in una muliere, ubi erant iusti tui, qui absque peccato in terris esse iactantur? Nam ex ista superbissima puritatis praesumptione prorupit & illa Pharisaeica orandi formula quam ad eandem viduam scribens sanctis suis pronunciantiam tradit: Tu nostri Domine quam sanctae quam innocentes, quam piaer sint ab omni fraude & invidia & rapina quas ad te expando manus: quam iusta quam immaculata labia & ab omni mendacio libera. Et post tantum tumorem orantisque jactantiam & confidentiam sanctitatis, quasi simili sibi stultus loquens in extremo adiecit: Quibus (laois) tibi, ut mihi miserearis preces fundo. Erubuit Pelagius implet de ista orandi adulandique turpitudine cum erupit in publicum, usque adeo ut Hieronymus dicat: Quae duo capitula orationis & laudis soles cum suis iurare discipulis, non esse tuas.

Aug. lib. de gestu Pelag. c. 6.

Ibid.

Lib. 3. Dial. advers. Pelag. circa finem.

Ibid.

Apud Hier. lib. 3. Dial. vers. finem & apud Aug. lib. de gestu Pelag. c. 6.

Lib. 3. Dial. in fine.

R Alia